

Tamé era una enamorada fervent de la música. En sense aficions desmesurades ni abundant dialectica. Directament, com feia Prudenci Bertrana, quan la seva primera filla tenia alguns mesos, la el que ella feia. Tota la familia es sentien inclinats a la música en la família. havia passejat d'un cap de pis a l'altre, tractant de fer-la dormir cantant-li fragments d'òperes de Wagner, sonates de Beethoven, lieders de Schumann i de Schubert. Abans de cinc anys aquesta filla començava a aprendre el piano a casa dels seus avis materns. Tots es sentien inclinats a la música en la família. Neus Salazar n'era una enamorada fervent sense aficions exagerades ni desmesurades ni exagerades dialectiques. Neus Salazar el piano "ni cap altre instrument feia més fermejar per la casa casia que enterbolien sovint la seva existència". Vida a pesar de les dificultats i les trifulgues. Només va plegar quan començaren de morir-se-li els fills. Calgué no gens menys que la desaparició de tres dels quatre que tenia per a que renunciés definitivament a aquesta expansió. Però mai al goig de sentir honor o cantar.

Alguns mesos abans de morir, quan ja no podia sortir de casa per anar als concerts, els escoltava per ràdio i gaudia intensament, seguint també per ràdio, les òperes transmeses des del Liceo.

Sovint pregava a la seva única filla que toqués al piano un nocturn o un vals de Chopin, o una sonata de Mozart. Solia demanar-li també que, o dues cançons catalanes o aquells lieders de Schumann i de Schubert que coneixia des del bressol. En haver acabat el concert familiar, Neus Salazar, amb aquella esquisida gràcia que no l'abandonà ni en la més avançada vellesa, la felicitava i la remerciava.

*detall me sigui a l'escriptura que dona aquesta regina
d'altres regnes un regne d'altres regnes*

Era també una lectors insaciabl, i li agradava comentar i criticar el que llegia.

Quan els seus fills eren encara ben menuts i ella s-havia posat a treballar de mestre de Tall i confució cada nit, mentre al seu maní, que no patava mai les vellades casa, posseïa amb els seus amics pel barri òptic de preferències al clar de lluna, fins a primeres hores del matí, escrivint molts clxixats o les campansades de la seu, Nens Lazar llegia el llib. més hores. Coneixia els autors castellans tan bé com qualsevol dels intel·lectuals de Girona. Podia parlar amb coneixement de causa de Concepció Arenel, del pedre Colom, de la fund. Reixà de Peres-Saldu, de Pereda, d'Alcover, i d'afers Gustau Bequer sense oblidar Campomanis. Que se no li agradava tant. També coneixia alguns autors francesos i portuguesos que llegia en traducció perquè no coneixia prou bé el francès ni el portuguès.

Era una gran admiradora de Daudet, de Mistral i també d'escriptors Zola, Flaubert, Anatole France, Eça de Queirós, era també una dels seus autors predilectes.

Més amys més tard coneixé a llegir un Cateü Parla ^{amb vos} ~~que~~ el seu ^{amb} un deix casteller ^{que} no acabà de perdre mai del tot.